

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz

w sprawie **Z. C. i M. C.**

oskarżonych o czyny z art. 212 § 1 k.k. i art. 216 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 lipca 2024 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w Grudziądzu zawartego w postanowieniu

z dnia 27 czerwca 2024 r., sygn. akt II K 63/24

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i na podstawie art. 37 k.p.k. sprawę Sądu Rejonowego w Grudziądzu, sygn. akt II K 63/24, przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świeciu.

UZASADNIENIE

Oskarżyciel prywatny Ł. K. w dniu 5 lutego 2024 r. złożył do Sądu Rejonowego w Grudziądzu prywatny akt oskarżenia przeciwko Z. i M. C. o to, że w piśmie procesowym - odpowiedzi na prywatny akt oskarżenia wielokrotnie go zniesławili i znieważyli.

Odpowiedź na prywatny akt oskarżenia została złożona do sprawy o sygn. akt II K 371/23, którą to sprawę Sąd Najwyższy postanowieniem z 19 października 2023 r., sygn. akt V KO 91/23, w trybie art. 37 k.p.k., przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świeciu (k. 96 - 97).

W ocenie Sądu wnioskującego również w niniejszej sprawie zachodzą

okoliczności przemawiające za przekazaniem sprawy do innego Sądu - najlepiej Sądu Rejonowego w Świeciu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Jak podkreślono w uzasadnieniu postanowienia prywatny akt oskarżenia w niniejszej sprawie jest kolejną odsłoną trwającego między stronami, od lat, konfliktu na tle rodzinnym, a ta sprawa karna jest ściśle powiązana ze sprawą o sygn. akt II K 371/23, ponieważ zarzuty zawarte w prywatnym akcie oskarżenia dotyczą wzajemnych relacji między oskarżycielem, A. K. i jej rodzicami, co będzie badał Sąd Rejonowy w Świeciu w sprawie o sygn. akt II K 669/23 (w Sądzie Rejonowym w Grudziądzu sprawa ta była oznaczona sygnaturą II K 371/23). W ocenie wnioskującego Sądu Rejonowego w Grudziądzu, ten związek przedmiotowo - podmiotowy, pozwala wystąpić do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy do innego sądu. Przemawia za tym, nie tylko to, że oskarżyciel prywatny Ł. K. jest czynnym obrońcą występującym przed tym Sądem i wszelkie sprawy z jego udziałem jako strony, mogą budzić zbędne emocje i obawy co do bezstronności Sądu, ale i to, że zasady ekonomiki procesowej pozwoliłyby razem rozpoznać obie sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Grudziądzu jest zasadny.

Przepis art. 37 k.p.k. pozwala na „wyjęcie” sprawy spod rozpoznania sądu miejscowo właściwego w razie zaistnienia przesłanki w nim wskazanej, to jest wtedy, kiedy w grę wchodzi dobro wymiaru sprawiedliwości. Co należy rozumieć pod tym pojęciem, ustawa nie wyjaśnia, niemniej w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że chodzi tu o konieczność eliminowania sytuacji mogących wywołać u stron lub w opinii społecznej przeświadczenie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 1999 r., sygn. akt III KO 98/99, Prokuratura i Prawo 2000, nr 3, poz. 7). O zaistnieniu takich okoliczności można mówić wtedy, gdy np. **stroną** w postępowaniu jest osoba znana sędziom właściwego do rozpoznania sprawy sądu, z racji ścisłych, mających charakter bezpośredniej współpracy, kontaktów o charakterze zawodowym i takie okoliczności niewątpliwie istnieją w przedmiotowej sprawie. W realiach niniejszej sprawy jej rozpoznanie przez Sąd Rejonowy w Grudziądzu mogłoby wywołać u postronnego obserwatora

wątpliwości, co do zdolności Sędziów tego Sądu do zachowania bezstronności.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy, na mocy art. 37 k.p.k., przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świeciu.

[J.I.]

[ms]